Yazar: Ramazan YILMAZ

Tüm mezhepler, tefrikaya düþüp dini parçalamýþ, þirke düþmüþlerdir

         Yüce Allah (cc), insaný yeryüzüne gönderdikten sonra tek bir din göndermiþ, ona Ýslâm adýný vermiþ, tüm Risâlet önderlerine ayný Tevhidi esaslarý bildirmiþ, bunu ikame etmelerini istemiþ, bunda ayrýlýða düþülmemesini emretmiþtir.

         “Nuh'a, onunla tavsiye ettiðini, sana vahyettiðimizi, Ýbrahim'e, Musa'ya ve Ýsa’ya onunla tavsiye ettiði þeyleri, dinde sizin için þeriat yaptý. Muhakkak dini ikame edin ve onda ayrýlýða düþmeyin; ona, onlarý davet ettiðin þey, müþriklere aðýr geldi, Allah, dileyen kimseyi ona seçer ve kim yönelirse ona hidayet eder. (Þura, 13)

         Kendisine iman edenlerin birlikteliðine önem veren yüce Allah (cc), bölünmenin cahiliye mantýðý olduðunu, insanlarý birbirlerine düþman ettiðini, bölünenlerin ateþten bir çukurun kenarýnda bulunduklarýný, bu ateþ çukurunun kenarýndan kurtulmanýn, ancak kardeþ olunmasý ile mümkün olacaðýný bildirmiþtir.

         “Ve topluca Allah’ýn ipine yapýþýn, tefrikaya düþmeyin, Allah’ýn üzerinizde olan nimetini düþünün; o zaman siz, birbirinize düþman idiniz, kalplerinizi uzlaþtýrdý. O'nun nimetiyle kardeþler olduñuz, siz ateþten bir çukurun kenarýnda idiniz, sizi ondan kurtardý. Ýþte Allah size ayetlerini açýklýyor umulur ki, hidayete eresiniz.” (Al-i Ýmran, 103)

         Tefrika; bölünmek, daðýlmak, ayrýlmak, bölme, daðýtma, tefrikaya düþmektir, ayrý ayrý olmuþ, bölünmüþ anlamýnda müteferrikundur.

         Ýman edenler, öncelikle üzerlerinde bulunduklarý Ýslâm sayesinde kardeþler olacaklar, kalpleri birbirlerine kaynaþacak, hep beraber Rab’lerinin indirdiði esaslara sarýlarak hidayete erecekler, böylece iman etmeden önce kenarýnda bulunduklarý ateþten kurtulacaklardýr.

         Tefrika, cahiliye toplumlarýnýn, kavim, kabile, soy sop, benlik ve lider, dini baðlamda mezhep, grup, imam, önder, aðabey ve üstad taassubunun öne çýkartýlmasý olduðundan Tevhid dininden uzaklaþma, þirke ve küfre sapmadýr.

         Tefrika, þirke ve küfre düþmek olduðundan, ateþten bir çukurun kenarýnda bulunma nedenidir. Yüce Allah (cc), Mü’minleri sürekli olarak uyarmýþ, tefrikaya düþmekten, bölünmekten sakýnmalarýný istemiþtir.

         Dinde tefrika þirk, tefrikaya düþenler müþriktirler

         Yüce Allah (cc), tefrikaya düþüp bölünmemeleri için iman edenlere ayetlerini açýklamýþ, tefrikaya düþenleri müþrikler olarak vasýflandýrmýþ, iman edenleri, tefrikaya düþüp müþrik olmamalarý konusunda uyarmýþtýr.

         “O’na yönelin ve O’ndan korkun, namazý kýlýn ve müþriklerden olmayýn; onlar ki, dinlerinde tefrikaya düþtüler ve fýrka fýrka oldular; her hizip yanýnda olanla sevinmektedir.” (Rum, 31-32)

         Yüce Allah (cc), dinlerinde tefrikaya düþenlerin müþrik olduklarýný, bu nedenle tefrikaya düþülmesini kesinlikle yasaklamýþ, bu konuda Kendisinden korkulmasýný, tefrikaya düþenlerin dini parçaladýklarýný, her grubun, kendisini doðru üzerinde zannederek bu durumlarý ile mutlu olduklarýný bildirmiþtir.

         “Doðrusu bu sizin ümmetiniz, tek bir ümmettir ve Ben, sizin Rabb’inizim, o halde benden korkun! Fakat onlar aralarýnda iþlerini yazýlmýþ kâðýtlar halinde paramparça ettiler; her

grup, kendi yanýndaki þeylerle mutludur.” (Mü’minun, 52-53)

         Yüce Allah’ýn, Rum suresi, 31-32. ayetlerdeki buyruðu, bölünenlerin Yahudiler olduklarýný bildirmiþtir. Yahudileri, Hz. Musa (as)’ýn getirdiði Kitab’ýn hükümlerinin bir kýsmýný alýp, kendi yazdýklarý kitaplarda gösterdiklerini, bu hükümlerin çoðunu da gizlediklerini, bunlarýn yüce Allah’ý hakkýyla takdir edemediklerini haber vermiþtir.

         “Allah'ýn gücünü hakkýyla takdir edemediler, zira dediler ki: ‘Allah beþere bir þey indirmedi’ De ki: ‘Musa'nýn, insanlar için nur ve hidayet olarak o getirdiði Kitabý kim indirdi! Siz onu yazýlý kâðýtlar yapýp gösteriyorsunuz ve çoðunu da gizliyorsunuz; sizin ve atalarýnýzýn bilmediði þeyleri size öðreten ‘Allah’týr’ sonra daldýklarý eðlence içerisinde býrak onlarý!” (En’am, 91)

         Yahudiler, Hz. Musa (as)’dan sonra onun getirdiði Tevhid inancýný býrakarak bölünmüþler, mezheplere ayrýlmýþlardýr. Bu nedenle yüce Allah (cc), Yahudilerin bu durumuna dikkatleri çekerek Müslümanlarýn, onlar gibi bölünüp müþrik olunmamalarýný istemiþtir.

         Yahudiler, toplam 7 alt kategoriye bölünmüþlerdir

         Mezheplerine göre sinagoglar‎,

         - Erken Hristiyanlýk‎,

         - Hasidizm,

         - Karaylar‎,

         - Ortodoks Yahudilik,

         - Sabetayizm,

         - Samaritler, Yahudilik mezhepleri kategorisindeki sayfalar

         Bu kategoride toplam 7 sayfa bulunmaktadýr

         - Esseniler

         - Farisiler

         - Haskala

         - Hümanist Yahudilik

         - Karaim

         - Reformist Yahudilik

         - Yeniden yapýlanmacý Yahudilik

         Yahudiler, Hz. Musa (as)’ýn getirdiði Tevhid inancýný býrakýp hahamlarýna ve ruhbanlarýna tabi olmuþlar, böylece þirke düþüp müþrik olmuþlardýr. Hrýstiyanlar da, bölünüp parçalanmýþlar, yüce Allah’ý ve O’nun gönderdiði tertemiz Tevhid inancýný terk edip Âlimlerinin ve din adamlarýnýn peþine takýlmýþlar, yüce Allah’tan baþka ilahlar edinmiþlerdir.

“Âlimlerini ve din adamlarýný Allah'tan baþka rabler edindiler ve Meryem oðlu Mesih'i de! Tek Ýlah olan Allah dýþýnda ibadet etmeleri emredilmemiþti. O'ndan baþka ilah yoktur. O, onlarýn ortak koþtuklarý þeylerden yücedir.” (Tevbe, 31)

         Hrýstiyanlar, baþta üç büyük mezhebe ayrýldýlar

         - Katoliklik,

         - Ortodoksluk,

         - Protestanlýk,

         Hrýstiyanlýk, üç ana mezhebe ayrýldýktan sonra kendi aralarýndan kimileri özerk olmak üzere, kiliselere ayrýldýlar. Günümüzde bilinen büyük kilise mezhepleri 55 tanedir; Katoliklerin birçoðu Vatikan’a Papa’ya baðlý, kalanlarý da özerktirler.

         Ýslâm ümmetinden bölünenler, týpký Yahudiler gibi þirke düþmüþ, müþrik olmuþlardýr

         Ne üzücüdür ki, Ýslâm ümmeti de Yahudi ve Hrýstiyanlarý taklit etmiþ, onlar da, yüce Allah’ýn ve Rasulullah (as)’ýn tüm uyarýlarýna raðmen, Hz. Muhammed (as)’dan sonra tertemiz Tevhid inancýný terk ederek bölünmüþler, þirke ve küfre sapmýþlardýr.

         Rasulullah (as), ümmetini bölünmemeleri konusunda uyarmýþ, kendisine gelen ayetleri tekrar tekrar okuyarak Rum, 31-32’deki “O’na yönelin ve O’ndan korkun, namazý kýlýn ve müþriklerden olmayýn;…” uyarýsýný hatýrlatmýþ, kendisinin de bu konuda duyarlý olduðunu ve Allah’tan korktuðunu bildirmiþtir.

         “…Þüphesiz bana, gerçekten Ýslâm olanlarýn ilki olmam ve müþriklerden olmamam emredildi’ Deki: ‘Doðrusu ben, þayet Rabb’ime isyan edersem büyük bir günün azabýndan korkarým.” (En’am, 14-15)

         Bölünme ve tefrikaya düþmenin yüce Allah’a isyan olduðunu bilen ve iman edenlere bunu duyuran Rasulullah (as), bu konuda ümmetini uyarmýþ, bölünenlerin cehenneme gideceklerini, doðru yolda ancak birisinin olacaðýný bildirmiþtir.

         “Yahudiler, yetmiþ bir fýrkaya ayrýldý; bunlardan biri cennette, yetmiþi ateþtedir. Hýristiyanlar yetmiþ iki fýrkaya ayrýldý; onlardan da yetmiþ bir fýrka ateþte, bir fýrka cennettedir. Muhammed’in nefsi kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki, benim ümmetim yetmiþ üç fýrkaya ayrýlacaktýr; bir fýrka cennette, yetmiþ iki fýrka ise ateþtedir.”

         Rasulullah (as)’dan nakledilen hadis budur, ancak yalancý müfteri müþrikler, kendi gayri Ýslâmi konumlarýný, gizlemek ve meþru göstermek için iftira ve yalanlar uydurup Rasulullah (as)’a mal ederek birbirinden farklý þu eklemeleri yapmýþlardýr.

         “Sahabiler, “Ya Rasulullah! Cennette olan fýrka kimlerdir?” diye sordular. Rasulullah (as),“Cemaat” diye cevap verdi.” (Ýbn-i Mace, Fiten 17

         “Ýmam Tirmizi’nin rivayetinde ise þöyle geçer: Sahabiler, “Ya Rasulullah! O kurtuluþa eren fýrka kimlerdir?” diye sorunca, Rasulullah (as) þöyle buyurdu: “Benim ve ashabýmýn yolunda olanlardýr.” (S. Tirmizi, Ýman 18)

         Müfteri müþrikler, bu yalanlarý ile de hýzlarýný alamamýþ olacaklar ki þu eklemeyi de yapmýþlardýr. “Benim sünnetimden þaþmayanlar kurtulanlar olacaktýr! Yani Ehl-i Sünnet ve cemaat mensuplarýdýr.”

         Bununla da yetinmeyen tefrika içerisindeki müþrikler, Rasulullah (as)’ýn üzerine iftira atarak onun, tefrikaya düþülmemesi uyarýsýný da aktarmalarýna, bu konudaki Kur’an ayetlerine raðmen içerisinde bulunduklarý þirk ve küfürlerini meþru göstermek adýna þu yalanlarýný Rasulullah (as)’a atfetmiþlerdir. “Ümmetimin ihtilafý rahmettir.”

         Rasulullah (as), Ýslâmi esaslarýn korunmasý, ümmetinin tefrikaya düþüp parçalanmamasý konusundaki uyarýlarýný her vesile ile tekrarlamýþ, nihai noktada, Kur’an’ýn, “…Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladým ve sizin için din olarak Ýslâm’a razý oldum…” (Maide, 3) buyruðu doðrultusunda þu net açýklamasýný yapmýþtýr.

         “Din tamamlanmýþtýr, din adýna sonradan ortaya çýkan her þey bid’at, her bid’at sapýklýk ve her sapýklýk cehennemdedir.”

         Tefrikaya

düþenler, Kur’an’ýn uyarýsýna raðmen þirki ve yüce Allah’a isyaný seçtiler

         Yüce Allah’ýn, tefrikanýn þirk, cemaatleþmenin rahmet olduðu uyarýsýna, Rasulullah (as)’ýn da bu konudaki tüm hatýrlatmalarýna raðmen ne üzücüdür ki, Müslüman olduklarýný iddia edenlerden bir kýsmý, önce Sünni ve Þii olarak iki gruba ayrýldýlar.

         Tefrikacýlar, daha sonra alt mezheplere ayrýlarak Rab’lerine muhalefet edip Rasulullah (as)’ýn yolundan ayrýlarak Rab’lerine karþý þirk ve küfrü seçtiler, Kur’an’daki “…Müþriklerden olmayýn; onlar ki, dinlerinde tefrikaya düþtüler ve fýrka fýrka oldular.” uyarýsýna aldýrmadan müþriklerden oldular, Rasulullah (as)’ýn iþaret ettiði cehennemi seçtiler.

         Ehli Sünnet, Fýkhî Mezhepler

         - Hanefiler,

         - Malikiler,

         - Þafiiler,

         - Hambeliler,

         - Hariciler,

         - Mürcie,

         - Mutezile,

         - Cehmiye,

         - Neccariye,

         - Darrariye,

         - Kilabiye,

         - Müsebbihe,

       Ehli Sünnet, Ýtikadi Mezhepler

        - Selefiler,

         - Eþ’ariler,

         - Maturidiler,

         Ehli Sünnetçi tefrikacýlar, fýkhi mezheplere ayrýlýklarý yetmezmiþ gibi bir de itikadi mezheplere bölündüler, böylece Rab’lerine karþý küfür ve þirklerini katmerleþtirdiler.

          Þia mezhepler

          - Sebeiyye,

         - Keysaniye,

          - Zeydiyye,

          - Rafiziye,

          - Ýmamiyye,

          - Gurabiyye,

         Sapýklar, kendilerini doðru yolda sanýp kendi yanlarýnda bulunanlarla övünüyorlar

         Ehli sünnetçiler, Rasulullah (as)’a muhalefet ettikleri halde Ehli Sünnet olduklarýný iddia ederek övünürlerken, Þiacýlar da, Rasulullah (as)’ýn deðerli eþlerine en seviyesiz gayri ahlaki iftira ve saldýrýlarda bulunduklarý halde Ehli Beyt olduklarýný ileri sürüyorlar.

         Ehli Sünnetçiler ve Þiacýlar, yüzleri kýzarmadan, ahlaki hiçbir deðer taþýmadan kendilerinin doðru yolda olduklarýný ileri sürüp karþý grubu sapýklýk üzerinde bulunmakla itham ediyorlar. Bunlarýn durumu, tencere dibin kara, seninki

benimkinden kara misali gibidir. Yüce Allah (cc), Ehli Sünnet ve Þia’ya sapýk fýrkalarýna þamar gibi cevap veriyor.

         “Doðrusu onlar, ancak sizin ve atalarýnýzýn adlandýrdýðý isimlerdir.., " (Necm, 23)

         Sapýklýklarýnda, yüce Allah’a ve Rasulü’ne iftira atmakta sýnýr tanýmayan Ehli Sünnetçiler ile Þiacýlar, adeta küfür ve þirkte yarýþarak, kendilerinin doðruyol üzerinde bulunduklarýný ispatlamak adýna yalanlar uydurmuþlar, bu yalanlarýný da Rasulullah (as)’ýn üzerine atarak hadis olduðunu iddia etmiþlerdir.

         Kur’an ve Sünnet kriterinden Ehli Sünnetçiler ile Þiacýlara bakýldýðýnda her iki grubunda yüce Allah’ýn, “…Müþriklerden olmayýn; onlar ki, dinlerinde tefrikaya düþtüler ve fýrka fýrka oldular; uyarýsýný dinlemeyip Rab’lerine muhalefet edip þirk ve küfre düþerek müþriklerden olduklarý apaçýk bir þekilde görülecektir.

         Bu Kur’ani uyarýlar, Ehli sünnet ve Þia sapýklarý için hiçbir þey ifade etmediði için Kur’ani anlamda Müslüman deðil, ayetlerde belirtildiði gibi müþriktirler. Bu nedenle de Kur’an’a, bir bütün olarak yönelmekten, ihtilaflarý Kur’ani hükümlere uygun çözmekten korkuyorlar. Yüce Allah (cc), fýrkalara ayrýlanlarý durumunu, öncekilerin durumu gibi olduðunu üzere þu ilahi buyrukla bildirmiþtir.

         "Ýnsanlar, bir tek ümmet idi; böylece Allah, nebilerini, müjdeciler ve uyarýcýlar olarak gönderdi ve onlarla beraber, anlaþmazlýða düþtükleri þeylerde, insanlar arasýnda hükmetmek için Kitab’ý Hak ile indirdi. O (kitap) verilen kimselerin ihtilaflarý baþka deðil apaçýk deliller geldikten sonra aralarýndaki aþýrý isteklerindendir. Bunun üzerine Allah, iman eden kimseleri, onda ihtilaf ettikleri þeyde Kendi izniyle Hakka iletti. Allah, dileyen kimseye hidayet eder, doðru yola iletir." (Bakara, 213)

         Yüce Allah (cc), çeþitli mezhep, meþrep, grup ve fýrkalara

ayrýlanlarýn, Kur’ani deðil, kendi belirledikleri yöntemlere göre hareket ettiklerini bildirmiþtir. Kur’an’ýn bildirdiði en güzel yol ve yöntemi býrakýp kendi arzularýna uyan ya da beþeri sistemlerin belirlediði yol ve yöntemleri metot olarak kabul edenler, hevalarýnýn ya da beþeri sistemlerin kölesi olmuþ bir þekilde her türlü zillete düþmüþlerdir.

         Müslüman sýfatý yerine mezhep ve meþreplerle övünme

         Herkesin kendince bir yol belirlemesi, bunun en doðru olduðunu iddia etmesi sonucunda ümmet arasýnda kargaþa çýkmýþ, ümmet parçalanmýþ, birbirlerine düþman olmuþlardýr.

         Ýslâm’dan sapýp ayrý bir yol çizen gruplar, Kur’an’ýn belirlediði esaslarý terk etmiþ, mezhep ve meþreplerinin görüþlerini Ýslâm’ýn önüne geçirmiþlerdir. Bunlar, yüce Allah’ýn kendilerine bahþettiði Müslüman sýfatý yerine tabi olduklarý mezhep ve meþrep isimleri ile kendilerini isimlendirmiþlerdir.

         Ýslâm’dan sapan her grup, bu sapýklýklarýný, Ýslâmi deðerleri kullanarak gizlemeye çalýþmýþlardýr. Ehli Sünnet, Ehli Beyt gibi Ýslâm’a ve Rasulullah (as)’a atfettikleri sýfatlarla kendilerini vasýflandýran bu iki grup ve bunlara baðlý mezhep ve meþrepler, Ýslâm binasýný adeta içerden yýkmýþ, Tevhidi Ýslâm anlayýþýný terk ederek kendi dar anlayýþlarýný öne çýkarmýþlardýr.

         Günümüzde artýk sayýlamayacak derecede çok olan Ýslâm adýna ortaya çýkmýþ, ancak Kur’ani tanýmlama ile gerçekte gayri Ýslâmi olan gruplar, kýyýsýndan köþesinden kendilerini Ýslâm’a nispet etseler de bunlar, asýl itibarý ile Ýslâm’dan çýkmýþ, müþrik olmuþlardýr.

         Yüce Allah’ýn indirdiði apaçýk ve mufassal Kur’an’ý, en güzel örnek Rasulullah (as)’ýn yolunu terk eden Ehli Sünnet ve Ehli Beyt, kendi mezhep imamlarýnýn kitaplarýný Kur’an’ýn, mezhep

imamlarýný da Rasulullah (as)’ýn yerine geçirmiþlerdir. Bunlar, sözel olarak Kur’an ve Sünneti kabul ettiklerini iddia etseler de, gerçekte Ýslâm’dan çok uzaktýrlar.

         Ýslâm tarihinde ortaya çýkan hizip, mezhep ve meþreplerden her grup ayrý bir metot ortaya koymuþ, her grup kendini doðru yol üzerinde zannederek hareket etmiþtir.

         “De ki: ‘Herkes kendi yöntemine göre hareket eder; iþte Rabb’iniz, kimin doðru yolda olduðunu daha iyi bilir.” (Ýsra, 84)

         Kendilerini Ýslâm’a nispet eden toplumlar, yüce Allah’ýn bildirdiði saf ve dosdoðru yolundan yüzçevirip farklý mezhep ve meþreplere tabi olmuþlar ve kendilerinin en doðru yolda olduklarýný iddia etmiþlerdir. Bunlar, yüce Allah’ýn razý olduðu dini terk ettiklerinin farkýnda olmadan tabi olduklarý mezhep ve meþrepleri ile övünmüþlerdir.

         Taassuplarý, aþýrý istekleri ve kendi mezheplerini önceleme fikirleri onlarý, apaçýk vahyi delillerden saptýrmýþ, dalalete düþürmüþtür. Ancak Müslümanlar, Rab’lerinin lütuf ve rahmeti sayesinde Kur’ani hareket ederek Hak üzerinde kalmýþlardýr.

         Yüce Allah (cc), iman edenleri onurlandýrarak onlarý þerefli bir sýfatla sýfatlandýrmýþ, onlara Müslümanlar sýfatýný vermiþ, onlarý þöyle tanýmlamýþtýr.

         “Allah'a davet eden, salih amel iþleyen ve ‘Þüphesiz ben, Müslümanlardaným’ diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardýr!” (Fussilet, 33)

         “Allah için hakkýyla cihat edin; O, sizi seçti ve dinde üzerinize hiçbir güçlük yüklemedi; babanýz Ýbrahim’in milleti/dini (üzere olun). O, Rasul’ün üzerinize þahit olmasý ve sizin de insanlar üzerine þahit olmanýz için, bundan önce de, bunda da size ‘Müslümanlar’ adýný verdi.

Öyleyse namazý kýlýn, zekâtý verin ve Allah'a sarýlýn; Mevla’nýz O'dur, ne güzel Mevla ve ne güzel yardýmcýdýr!” Hac, 78)

         Yüce Allah (cc), Müslümanlara bölünüp parçalanmamalarý, Müslümanca yaþamalarý konusunda birçok uyarý yapmýþ, onurlu sýfat olan Müslüman ismiyle ölmelerini istemiþtir.

         “Ey iman edenler, Allah’tan hakkýyla korkun, sakýnýn ve siz, Müslümanlar dýþýnda ölmeyin.” (Al-i Ýmran, 103)

         Ýslâmcýlar, Rab’lerinin kendilerine verdiði onurlu sýfatla övünüp bu sýfatla öleceklerine, Rab’lerinden korkmadan bu þerefli sýfatý terk edip Ehli sünnet ve Ehli Beyt kalkanlarý arkasýna sýðýnarak Ýslâm’ý terk edip mezheplerini din edinmiþler, bu sapýklýk içerisinde yaþamayý tercih etmiþler, bu sapýk sýfatlarla da öleceklerdir.

         Ehli sünnet ve Þia sapýklarý, yüce Allah’ýn yerine alim dedikleri din adamlarýný, Kur’an’ýn yerine hadis kitaplarýný, Ýslâm dini yerine de mezheplerini koydular, böylece de þeklen Müslüman olduklarýný iddia etmelerine raðmen gerçekte ise Kur’an’ýn bildirdiði üzere Allah’tan korkmadan fýrkalara ayrýlýp saparak þirk ve küfre girdiler.

         Kur’ani Hükümlerin esas alýndýðý dönemlerde mezhep ve gruplar olmamýþtýr

         Rasulullah (as) ve sahabe döneminde Müslümanlar arasýnda mezhebi bir bölünme olmamýþ, olmasý da zaten mümkün deðildi. Çünkü onlar, Kur’an üzerinde hassasiyet gösteriyor, en küçük bir konuda birbirlerine ayetleri hatýrlatarak ihtilafý gideriyorlardý. Bir örnek verilirse.

         Emir-el Mü’minun Hz. Ömer (r.anh), konuþmasýnda fazla

mehir alýnmamasý konusunda hutbede kadýnlarý uyarmýþtý. Hutbe bittikten sonra Hz. Ömer (r.anh)'ýn yolunu Kureyþ'li bir kadýn keserek ona, bunu nasýl söylediðini sorar.

         - Ey Müminlerin emiri ! Erkekleri, evlenecekleri kadýnlara dört yüz dirhem (gümüþ) den fazla mehir vermekten sakýndýrdýðýn doðru mu?

         - Evet.

         - Allah Teâlâ’nýn Kur'an'da indirdiði ayeti duymadýn mý?

         - Hangi ayeti?

         - Allah Teâlâ’nýn, “Eðer bir eþin yerine baþka bir eþ almak isterseniz, onlardan birine kantarlarca (mehir) vermiþseniz bile ondan hiçbir þeyi geri almayýn; iftira ederek ve açýkça günaha girerek verdiðinizi alacak mýsýnýz?” (Nisa, 20) buyurduðunu duymadýn mý?

         - Allah’ým baðýþla!.. Herkes Ömer'den daha fakih!

         Bu konuþmadan sonra Hz. Ömer (r.anh), geri dönüp tekrar minbere çýkar þunlarý söyler:

         “Ey insanlar! Kadýnlara dört yüz dirhemden fazla mehir vermekten sizi sakýndýrmýþtým, -Þimdi bu görüþümden rücu etmiþ bulunuyorum- kim malýndan mehir olarak gönül hoþnutluðuyla daha fazlasýný vermek isterse versin.” (Nesaî: Nikâh, 66)

         Hz. Ömer (r.anh), kendisinin Emir-el Mü’minun olduðunu, ayeti kadýndan daha iyi bildiðini ileri sürüp kadýný reddetmemiþ, tam aksine ayeti duyar duymaz, kadýna hak verip kendisinin hata yaptýðýný söyleyip hatasýný, halkýn karþýsýnda düzeltmiþtir. Kur’ani hükümlere karþý gösterilen bu hassasiyet ve duyarlýlýk nedeniyle Sahabe, Tabiin ve Tebe-i tabiin dönemlerinde fýkhi münazaralar neticesinde gruplaþmalar olmamýþtýr.

         Hariciler, Havaric

         Ýslâm tarihinde ilk ortaya çýkanlar, Hariciler olarak bilinen gruptur. Onlar, Hz. Ali ile Muaviye arasýndaki hakem olayýný kabul etmedikleri, Hz. Ali (r.anh)’ýn, Muaviye’ye karþý ayetleri uygulamadýðýný ileri sürerek Hz. Ali’den grup olarak ayrýlmýþ kimselerdir. Hariciler, mezhep deðil siyasi bir harekettir. Haricilerden sonra o dönemde Þii ya da Ehli sünnet adý ile herhangi bir grup ortaya çýkmamýþtýr.

         Mutezile, ayrýlanlar, uzaklaþanlar

         Mutezile’nin ortaya çýkýþý da fýkhî konularda deðil, itikadi konularda olmuþ, tarihi verilerden anlaþýldýðý kadarý ile Vasýl bin Ata’nýn, Hasan-ý Basri ile olan itikadi bir tartýþmasý sonucunda grup olarak ondan ayrýlmasý ile olmuþtur.

         Selefilik Ýmam Ýbn-i Teymiye’ye (Hicri, 661-728) dayandýrýlan Selefilik, Hicri 7. asýrda ortaya çýkmýþ bir mezheptir. Daha sonra Ýbn Kayyim el-Cevziyye, Ýbnü’l Vezir ve Þevkani’dir.

         Mezhep imamlarý olarak bilinen imamlar, istisnasýz Müslümandýlar

         Ebû Hanife, Ýman Cafer es-Sadýk ve Ýmam Muhammed Bakýr döneminde yaþamýþ, onlarla birçok konuda tartýþmasýna raðmen mezhep olarak bir yapýlanmaya gitmemiþ, kendisine soru soranlara, o konuda kendisinin ulaþabildiði nihai bilginin o olduðunu, daha iyisini nerede bulurlarsa oradan alýnmasýný tavsiye etmiþtir.

         Ýmam Cafer es-Sadýk da kendi döneminde bir mezhep oluþumuna gitmediði gibi o dönemde yaþayan Ýmam Malik’in de bir mezhep kurduðu görülmemiþtir.

         Diðer mezhepler

         Ýslâm tarihinde mezheplerin ortaya çýkýþý, Kur’ani hassasiyetlerin köreldiði dönemlerde olmuþtur. Ýlk

fýkhî oluþum, Ýmam Ebû Hanife (r.aley)‘in öðrencisi Ýmam Yusuf’un, Hanefi fýkýh okullarýný açmasý ile olmuþ, buna karþýlýk diðer mezhep salikleri de kendi okullarýný açmýþlardýr.

         Öncü imamlarýn talebeleri, taraftar toplama ve kendi görüþlerinin üstünlüðünü ispatlama adýna sathi tartýþmalar üzerinde yoðunlaþmalarý neticesinde Ýslâm ümmeti arasýnda bölünmeler olmuþ, bu bölünmeler giderek çatýþmalara dönüþmüþ, Kur’an hükümlerinin yerini mezheplerin görüþleri almýþtýr. Kendileri bir mezhep kurmayan mezhep imamlarýnýn yaþadýklarý dönemlere bakýldýðýnda, mezheplerin ortaya çýktýklarý net olarak görülecektir.

         - Ebu Hanife, Numan b. Sabit (Hicri, 80-150)

         - Malik b. Enes (Hicri, 90-179)

         - Þafii, Muhammed b. Ýdris (Hicri, 150-204)

         - Ahmed b. Hambeli (Hicri, 164-240)

         - Ýmam Yusuf (Hicri, 113-

         - Ýmam Muhammed (Hicri, 132-

         Ýmam Yusuf ve Ýmam Muhammed, talebesi olduklarý imamlarý Ebû Hanife’nin, kabul etmeyip uðrunda canýný verdiði zalim sultan Harun Reþid’in kadýlýk tekliflerini kabul ederek imamlarýna ihanet etmiþlerdir. Hanefi mezhebinin sistemleþtirilmesi de imamlarýna ihanet eden bu iki kiþinin gayreti ile olmuþ, mezhebin görüþleri, çoðunlukla bunlardan kaynaklanmaktadýr.

         Ehl-i Sünnet kavramý, sonradan ortaya çýkan mezheplerin, köksüzlüklerini bir temele dayandýrmak, durumlarýný meþru göstermek için Ehl-i Beyt diye kendilerini

vasýflandýran Þia’ya karþý uydurduklarý bir kavramdýr. Bunlar, bir taraftan imamlarýnýn adýný kullanýrlarken diðer taraftan Rasulullah (as) ve sahabesini kullanmýþlar, onlarýn arkasýna sýðýnmýþlardýr.

         Mezhepler, Kur’an’ý parçalara bölüp arkalarýna attýlar, dini parçaladýlar

         Kendi yanlarýndan uydurduklarý isimlerin arkasýna sýðýnarak birbirlerini sapýklýkla suçlayan Ehli sünnet ve Þia tefrikacýlarý, yüce Allah’ýn Kitabý’ný da týpký Yahudi ve Hrýstiyanlar gibi parçalara ayýrarak bir kýsmýný kitaplarýnda kullanýrlarken birçoðunu da gizlediler.

         “Kýsýmlara ayýranlara indirdiðimiz gibi, onlar ki Kur’an’ý, kýsýmlara ayýranlardýr. Bu yüzden Rabb’ine andolsun hepsine soracaðýz, yapmakta olduklarý þeylerden.” (Hicr, 90-93)

         Kur’an’ýn, iþlerine gelen ayetlerini alýp kitaplarýnda kullanan, böylece tefrikaya düþüp küfür ve þirke sapanlar, týpký Yahudi ve Hrýstiyanlar gibi Kur’an’ý parçalara ayýrdýlar, yüce Allah’ýn tüm uyarýlarýna raðmen müþriklerden olmayý yeðlediler.

         Ýslâm tarihini kana bulayan parçalanmalarýn, ümmet arasýna konulan fitnenin fitilini ateþleyen mezhepler, Tevhidi anlamda hiçbir harekette bulunmazlarken Kur’an’ýn, iþlerine gelen ayetleri alýp diðerlerini görmezden geldiler, böylece saparak Ýslâm dairesinden çýktýlar.

         “Fakat onlar aralarýnda iþlerini yazýlmýþ kâðýtlar halinde paramparça ettiler; her grup, kendi yanýndaki þeylerle mutludur.” (Mü’minun, 53)

         Mezheplerin, iþlerini yazýlmýþ kâðýtlar halinde parçalara ayýrdýklarý eserlerinden bazýlarý

         Ýlk Sünni tefsir kitaplarýndan bazýlarý

         1- Cami-ul Beyan Tefsiri (Tefsir-i el-Taberi)

         2- Mefatihul ðayb Tefsiri (Tefsir-i Kebir)

         3- El-Durrül Mensur Tefsiri (El-Durrül Mensur fi tefsiri bil Masur)

         4- El-Keþþaf Tefsiri (El Keþþaf an Hakaiki ðavamiz el- Tenzil ve Uyunil Egavil fi Vucuhit Tevil)

         5- Keþfül Esrar ve Ýddetül Ebrar Tefsiri (Keþfül Esrar ve Ýddetül Ebrar, tanýnmýþ adýyla Hace-yi Abdullah-il Ensari Tefsiri)

         Sünni hadis kitaplarý

         Sahih Ýbni Hibban

         Sahih Ýbni Huzeymâ

         Sahih-i Müslim

         Sahih-i Buhari

         Sünen Dârimî

         Sünen-i Ebu Davud

         Sünen-i Nesai

         Sünen-i Tirmizi

         Sünen-i Ýbn Mace

         Keþfü’l Hafâ

         Kütüb-i Sitte

         Musannaf Abdurrazzak

         Musannaf Ýbni Cureyc

         Musned

         Mustedrek

         Riyazu's-Salihin

         Þia tefsir kitaplarý

         1- Tefsir-i Kummi

         2- Tefsir-i Tibyan

         3- Mecma-ul Beyan Tefsiri

         4- El-Mizan Tefsiri

         5- Nur-us Sakaleyn Tefsiri

         6- Numune Tefsiri

         Þia hadis kitaplarý

         Bihar'ul-Envar

         El-Kâfi (Telif)

         Kütüb-i Erbaa

         Nehсü'l Belâga

         Men La Yehzaruhu’l Fakih, (Telif)

         Tehzibu’l Ahkâm,

         el-Ýstibsaru Fima Uhtulife Min-el Ahbar, (Telif)

         Ehli sünnet ve Þia mensuplarý, Kur’an’dan iþlerine yarayan ayetleri aldýktan sonra onu tamamen arkalarýna atmýþ bu kitaplarýný öncelemiþler, birbirlerini de bu kitaplarýna dayanarak tekfir etmiþlerdir. Günümüzde bu tekfir, had safhaya ulaþmýþ, bunun sonucunda bu sapýk fýkralar Ortadoðu’yu kan göletlerine çevirmiþlerdir. Oysa yüce Allah (cc) Kur’an’da, onlarýn tümünü, tefrikaya düþtükleri için müþrikler olarak vasýflandýrmýþ, topluca sarýlmayýp ihtilafa düþtükleri için de kenarýnda bulunduklarý cehenneme yuvarlanacaklardýr.

         Kýyamet günü yüce Allah (cc), Ehli sünnet ve Þia sapýklarýný kendi sapýk kitaplarýndan deðil, Kur’an’dan hesaba çekecek ve onlarýn yalancýlar olduklarýný kendilerine söyleyip topunu cehenneme sürecektir. Artýk tartýþmalarýný cehennemde sürdürürler.

         “Her ümmeti diz çökmüþ görürsün; her ümmet, kendi Kitabýna çaðýrýlýr: ‘Bugün yapmýþ olduðunuz þeylerle cezalandýrýlacaksýnýz!’ Ýþte Kitabýmýz, aleyhinize gerçeði söylüyor, muhakkak ki biz, yapmýþ olduðunuz þeyleri yazýyorduk.” (Casiye, 28-29)

         “Yer, Rabb’inin nuru ile parlar, Kitap konulur, nebiler ve þahitler getirilir ve aralarýnda adâletle hükmedilir; onlara hiç haksýzlýk edilmez.” (Zümer, 69)

         Elbette o

hesap gününde herkes gibi Rasulullah (as) bile Kur’an’dan sorulacaktýr.

         “Öyleyse sen, sana vahyedilene sýmsýký tutun, elbette sen doðru yol üzerindesin, muhakkak ki o, sana ve kavmine bir Zikirdir ve yakýnda sorulacaksýnýz.” (Zuhruf, 43-44)

         “Hamd Allah’a ve selam, O’nun seçkin kullarý üzerinedir; Allah mý yoksa ortak koþtuklarý mý hayýrlýdýr!” (Neml, 59)

         “…Selam, hidayete tabi olan kimselerin üzerinedir.” (Taha, 47)

         “Rabb’in yücedir; vasfettikleri þeylerden uzak, Ýzzet sahibidir, selam olsun gönderilen(rasul)lere, Hamdolsun âlemlerin Rabb’i Allah’a” (Saffat, 180-182)

Bu köþe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

http://www.mucahede.com

Bu köþe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=viewarticle&artid=276